

2011. december 13., kedd

I

(Állásfoglalások, ajánlások és vélemények)

ÁLLÁSFOGLALÁSOK

EURÓPAI PARLAMENT

Kereskedelmi és befektetési akadályok

P7_TA(2011)0565

Az Európai Parlament 2011. december 13-i állásfoglalása a kereskedelem és a befektetések útjában álló akadályokról (2011/2115(INI))

(2013/C 168 E/01)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a kereskedelem technikai akadályairól szóló megállapodásra (TBT-megállapodás), amelyet 1994-ben, a WTO-tárgyalások uruguayi fordulójának keretében fogadtak el ⁽¹⁾,
- tekintettel a nemzetközi kereskedelmi szabályok, különösen a Kereskedelmi Világszervezet égisze alatt kialakított kereskedelmi szabályok alapján a Közösséget megillető jogok gyakorlásának biztosítása érdekében a közös kereskedelmi politika területén követendő közösségi eljárások megállapításáról szóló, 1994. december 22-i 3286/94/EK tanácsi rendeletre (a kereskedelem akadályairól szóló rendelet) ⁽²⁾,
- tekintettel megelőző állásfoglalásaira, különösen az EU és Kína közötti kereskedelmi kapcsolatok kilátásairól szóló 2005. október 13-i ⁽³⁾, az EU-USA transzatlanti gazdasági kapcsolatokról szóló 2006. június 1-jei ⁽⁴⁾, az EU és India gazdasági és kereskedelmi kapcsolatairól szóló 2006. szeptember 28-i ⁽⁵⁾, az interregionális társulási megállapodás megkötése céljából az EU és a Mercosur közötti gazdasági és kereskedelmi kapcsolatokról szóló 2006. október 12-i ⁽⁶⁾, a Globális Európa – A versenyképesség külső szempontjai tárgyú, 2007. május 22-i ⁽⁷⁾, az EU és Oroszország közötti gazdasági és kereskedelmi kapcsolatokról szóló 2007. június 19-i ⁽⁸⁾, Az EU stratégiája az európai vállalatok piacra jutásának elősegítése érdekében tárgyú 2008. február 19-i ⁽⁹⁾, a WTO reformjáról szóló 2008. április 24-i ⁽¹⁰⁾, a Kínával fenntartott kereskedelmi és gazdasági kapcsolatokról szóló 2009. február 5-i ⁽¹¹⁾, az EU–India szabadkereskedelmi megállapodásról szóló 2009. március 26-i ⁽¹²⁾, az Unió Latin-Amerikával fenntartott kereskedelmi kapcsolatairól szóló 2010. október 21-i ⁽¹³⁾, az EU és a Koreai Köztársaság közötti

⁽¹⁾ http://www.wto.org/english/docs_e/legal_e/17-tbt.pdf

⁽²⁾ HL L 349., 1994.12.31., 71. o.

⁽³⁾ HL C 233. E, 2006.9.28., 103. o.

⁽⁴⁾ HL C 298. E, 2006.12.8., 235. o.

⁽⁵⁾ HL C 306. E, 2006.12.15., 400. o.

⁽⁶⁾ HL C 308. E, 2006.12.16., 182. o.

⁽⁷⁾ HL C 102. E, 2008.4.24., 128. o.

⁽⁸⁾ HL C 146. E, 2008.6.12., 95. o.

⁽⁹⁾ HL C 184. E, 2009.8.6., 16. o.

⁽¹⁰⁾ HL C 259. E, 2009.10.29., 77. o.

⁽¹¹⁾ HL C 67. E, 2010.3.18., 132. o.

⁽¹²⁾ HL C 117 E, 2010.5.6., 166. o.

⁽¹³⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2010)0387.

2011. december 13., kedd

szabadkereskedelmi megállapodásról szóló 2011. február 17-i ⁽¹⁾, az európai befektetési politikáról szóló 2011. április 6-i ⁽²⁾ állásfoglalásaira, a tagállamok és harmadik országok közötti kétoldalú beruházási megállapodások tekintetében átmeneti rendelkezések megállapításáról szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló javaslatról szóló 2011. május 10-i álláspontjára ⁽³⁾, az EU és India közötti szabadkereskedelmi megállapodással kapcsolatos tárgyalások jelenlegi helyzetéről szóló 2011. május 11-i ⁽⁴⁾, az EU–Japán kereskedelmi kapcsolatokról szóló 2011. május 11-i ⁽⁵⁾, az EU és Kanada közötti kereskedelmi kapcsolatokról szóló 2011. június 8-i ⁽⁶⁾, a hatékony európai nyersanyag-politikai stratégiáról szóló 2011. szeptember 13-i ⁽⁷⁾, az „Új európai kereskedelempolitika az Európa 2020 stratégia keretében” című 2011. szeptember 27-i ⁽⁸⁾ és a közbeszerzés modernizálásáról szóló 2011. október 25-i ⁽⁹⁾ állásfoglalásaira,

- tekintettel az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak és a Régiók Bizottságának címzett, a „Globális Európa – Nemzetközi versenyképesség – Hozzájárulás az EU növekedési és munkahely-teremtési stratégiájához” című bizottsági közleményre (COM(2006)0567),
  - tekintettel az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak és a Régiók Bizottságának címzett, „Kereskedelem, növekedés és globális ügyek – A kereskedelempolitika mint az Európa 2020 stratégia kulcseleme” című bizottsági közleményre (COM(2010)0612),
  - tekintettel „A kereskedelem és a befektetések útjában álló akadályokról szóló jelentés, 2011 – Stratégiai gazdasági partnereink bevonása a piacra jutás javításába: A kereskedelem útjában álló akadályok felszámolásával összefüggő fellépés prioritásai” című, az Európai Tanácsnak szóló bizottsági jelentésre (COM(2011)0114),
  - tekintettel a Copenhagen Economics gazdasági tanácsadó központ „Az EU és Japán közötti kereskedelmi és beruházási akadályok értékelése” című, 2009. november 30-án közzétett jelentésére,
  - tekintettel eljárási szabályzatának 48. cikkére,
  - tekintettel a Nemzetközi Kereskedelmi Bizottság jelentésére és a Belső Piaci és Fogyasztóvédelmi Bizottság véleményére (A7-0365/2011),
- A. mivel a Kereskedelmi Világszervezeten (WTO) égisze alatt létrehozott, szabályokon alapuló többoldalú kereskedelmi rendszer jelenti a legmegfelelőbb keretet a nyílt és tisztességes kereskedelem szabályozására és előmozdítására, valamint tisztességes és igazságos globális kereskedelmi szabályok biztosítására és kidolgozására; mivel a WTO reformjához további erőfeszítésekre van szükség annak érdekében, hogy demokratikusabb és hatékonyabb legyen, valamint hogy egyértelművé váljanak a többi kulcsfontosságú nemzetközi szervezethez fűződő kapcsolatai;
- B. mivel az EU részéről továbbra is elsőbbséget kell biztosítani a Dohai Fejlesztési Menetrend (DDA) kiegyensúlyozott és eredményes végrehajtásának, mely elősegítheti a fejlődő országok – és különösen a legkevésbé fejlett országok – integrálódását a nemzetközi kereskedelmi rendszerbe, valamint hozzájárulhat ahhoz, hogy valamennyi tagra vonatkozóan tisztességesebb és méltányosabb többoldalú kereskedelmi szabályok jöjjenek létre, továbbá ahhoz, hogy e szabályokat végrehajtsák;

⁽¹⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2011)0063.

⁽²⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2011)0141.

⁽³⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2011)0206.

⁽⁴⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2011)0224.

⁽⁵⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2011)0225.

⁽⁶⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2011)0257.

⁽⁷⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2011)0364.

⁽⁸⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2011)0412.

⁽⁹⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2011)0454.

2011. december 13., kedd

- C. mivel a WTO 2000–2009-es időszakra vonatkozó nemzetközi kereskedelmi statisztikái arról tanúskodnak, hogy lényegesen növekedett a kereskedelmi forgalom azon régiók között, amelyek – a kereskedelem előtt álló akadályok felszámolásával vagy jelentős mérséklésével – megnyitották piacukat⁽¹⁾; ugyanakkor mivel az ILO és a WTO közös jelentése szerint a pénzügyi válság idején néhány, kereskedelmi szempontból nyitottabb iparosodott és fejlődő országot nagyobb külkereskedelmi sokkhatások érték, és e hatások következtében ezekben az országokban sokan veszítették el munkahelyüket⁽²⁾;
- D. mivel a kereskedelem és a befektetések útjában álló akadályokról szóló 2011-es bizottsági jelentés példákat sorol fel arra, hogy a világ különböző országainak piacaihoz való uniós hozzáférést nem annyira a – globalizáció előrehaladásával nagymértékben felszámolódo – kereskedelmi vámok, hanem inkább a számos nem vámjellegű akadály szorítja korlátok közé;
- E. mivel az EU stratégiai partnerei közé tartozó országokban a közbeszerzési eljárások gyakran nem nyitottak a külföldi résztvevők előtt, és ritkán vonatkoznak nemzetközi kötelezettségvállalások e kérdéskörre, miközben az EU más országoknál sokkal nyitottabb e tekintetben,
- F. mivel az uniós termelők az USA-ban hosszú ideig nehézségekbe ütköztek földrajzi árujelzőik bejegyztetése és védelme tekintetében; mivel az USA számos európai bor elnevezését „félgenerikusnak” tekinti (így például a „champagne” elnevezést), nem törődve azzal, hogy ezzel kárt okozhat az adott európai földrajzi árujelző hírneve és piaci részesedése szempontjából;
- G. mivel az európai gyártók nehezen tudnak behatolni a japán piacra, különösen a gépjárművek, a repülés és az aeronautika ágazataiban, főként a közbeszerzések vonatkozásában; mivel a japán autópiacon e nehézségek elsősorban annak tudhatók be, hogy Japán csak lassan veszi át a vonatkozó nemzetközi szabványokat (az 1958-as megállapodás keretében az Egyesült Nemzetek Európai Gazdasági Bizottsága (ENSZ–EGB) által kiadott 126 rendeletből Japán csalódást okozva csak 40-et vett át); elismeri, hogy az átvett rendeletek közé tartozik a személygépjárművekre vonatkozó 47 rendelet (M1) közül 30, miközben a japán piac ezen szektora a legfontosabb az európai autógyártók számára, továbbá hogy a nemzetközi szabványok Japán által követett lassú átvétele következtében csak korlátozott mértékben érvényesülnek az 1958-as ENSZ–EGB megállapodás rendelkezéseinek kölcsönös elismeréséből származó előnyök; mivel a szabályozási reformról szóló, az EU és Japán közötti, 1994-ben indult párbeszéd (RRD) mindeddig nem hozott jelentős eredményt a harmonizáció és a szabályozások kölcsönös elismerése terén, ami – különösen a jelenlegi gazdasági körülmények tükrében – a főlegesen nem tarifajellegű akadályok esetlegesen az EU és Japán közötti gazdasági integrációs megállapodásról/szabadkereskedelmi megállapodásról szóló tárgyalások megnyitásával történő kezelésének és megszüntetésének fontosságát bizonyítja, feltéve, hogy az alkalmazási kör vizsgálata azt mutatja, hogy teljesülnek a szükséges feltételek, többek között – de nem kizárólag – a fent említett feltételek, ideértve az M1-szektorral kapcsolatos 17 ügyet, emellett megállapítja, hogy a könnyű gépjárművek kibocsátásának és üzemanyag-hatékonyságának mérésére szolgáló japán vizsgálati ciklus következtében a hasonló európai járművek kevésbé felelnek meg a környezetvédelmi hatékonyságra összpontosító japán adózási ösztönzőknek;
- H. mivel Oroszországban a rézre vonatkozó kiviteli vámok 2010 decemberétől 0 %-ról 10 %-ra, a nikkal esetében pedig 5 %-ról 10 %-ra emelkedtek, és a fára vonatkozóan is magas kiviteli vámok vannak hatályban, az európai iparágak – különösen az acéltipar⁽³⁾ és a fafeldolgozó ipar – számára létfontosságú nyersanyagok esetében exportkorlátozások érvényesülnek;
- I. mivel a nyersanyag-kitermelő iparágak átláthatóságára irányuló kezdeményezésnek (EITI) hatékonyan fel kellene lépnie a nyersanyagpiacok átláthatósága és a spekuláció elleni küzdelem érdekében;

⁽¹⁾ Lásd még: http://www.wto.org/english/res_e/statis_e/statis_e.htm.

⁽²⁾ A WTO és az ILO közös jelentése: Globalization and Informal Jobs in Developing Countries (Globalizáció és informális munkahelyek a fejlődő országokban) 2009.

⁽³⁾ Lásd az orosz kormány külkereskedelmi védintézkedésekért felelős bizottsága által elfogadott határozatot (az orosz kormány 2010. november 12-i 892. és 893. számú rendelete).

2011. december 13., kedd

- J. mivel az elmúlt években Kínában folyamatosan nőtt a nem tarifajellegű akadályok száma, és ezek korlátozhatják a Kína területén letelepedett vállalkozások, különösen a kkv-k fejlődését;
- K. mivel több mint egy esztendeig szinte a lehetetlenséggel volt határos Kínában európai – különösen új összetevőket tartalmazó – kozmetikai termékeket bejegyeztetni, mert Kínában nem állt rendelkezésre az utóbbiak pontos jogi meghatározása, sőt az eljárásra vonatkozóan sem voltak egyértelmű szabályok ⁽¹⁾;
- L. mivel 2010 után aggodalmak merültek fel az Indiai Távközlési Szabályozó Hatóságnak (TRAI) a „távközlési berendezések gyártására vonatkozó politikát” érintő ajánlásai tekintetében, melyek a piaci hozzáféréssel kapcsolatban előnyöket biztosítanának a hazai gyártású termékeknek/távközlési berendezéseknek, főként támogatások, valamint egyedi adózási, illetve a kormányzati beszerzésekre vonatkozó intézkedések formájában ⁽²⁾;
- M. mivel Brazília és Argentína rendszeresen olyan tarifális és nem tarifális intézkedéseket fogad el, amelyek kedvezőtlenek az európai vállalatok számára, holott a Mercosur tagjaként mindkét állam részt vesz az EU-val megkötendő szabadkereskedelmi megállapodásra irányuló tárgyalásokban; mivel továbbá az európai vállalatok arról számoltak be, hogy a brazil piacra történő belépésük során hiányosságokat tapasztaltak a szellemi tulajdonra vonatkozó jogok védelme és érvényesítése terén, valamint számos termék esetében erős késlekedés tapasztalható a szabadalmi és védjegyjogokkal kapcsolatos kérelmek elbírálása tekintetében, a gyógyszerek esetében pedig megkülönböztető jellegű követelményeket támasztanak; mivel az, hogy Brazília késlekedik ratifikálni a madridi jegyzőkönyvet és nem csatlakozik a Szellemi Tulajdon Világszervezetének (WIPO) internetre vonatkozó egyezményeihez, káros hatással van az országban a szellemi tulajdonra vonatkozó jogok hatékony védelme szempontjából; továbbá mivel a szankciók nem kellően elrettentők a szellemi tulajdonra vonatkozó jogsértések kiküszöböléséhez;
- N. mivel az európai exportőrök sokféle korlátba ütköznek más piacokon: például Vietnámban csak kevés ponton van lehetőség áru bevitelére, a bor és a szesztermékek, illetve a kozmetikumok és a mobiltelefonok beviteléhez pedig kiegészítő dokumentumokra van szükség ⁽³⁾; Ukrajnában a vámérték megállapítása, a termékek önkényes átsorolása, a mezőgazdasági termékek, a bor és a szesztermékek, a ruházati cikkek és a gépek esetében megfizetendő hea összegének növelése okoz gondot;
- O. mivel többek között Kínában, Indiában, Ukrajnában, Brazíliában és Nigériában a tiszta és megújuló energiaforrások területe egyre inkább ki van téve a nem tarifajellegű akadályoknak, például a helyi tartalomra vonatkozó előírásoknak, a közbeszerzések esetén alkalmazott diszkriminációnak, az állami tulajdonú nemzeti vállalatok iránti részrehajlásnak, a külföldi személyzet szabad mozgása korlátozásának, a helyi források felhasználásával és a helyi tulajdonlással kapcsolatos előírásoknak stb.;
- P. mivel az EU-nak szükség esetén tevékenyen védenie kell iparágait a közösen megállapított szabályok, a WTO-szabványok és -elvek kereskedelmi partnerei általi megsértésével szemben, ehhez felhasználva minden rendelkezésre álló eszközt, beleértve a több- és kétoldalú vitarendezési mechanizmusokat és a WTO-nak megfelelő kereskedelempolitikai védintézkedéseket is;
- Q. mivel az uniós szabályozás értelmében az európai és a külföldi vállalkozások megkülönböztetéstől mentesen vehetnek részt európai közbeszerzéseken, és mivel az Unió partnereinek mindent meg kell tenniük annak érdekében, hogy a viszonyosság elve alapján az európai vállalkozások is tisztességes és méltányos feltételek mellett vehessenek részt harmadik országok közbeszerzéseiben;

⁽¹⁾ A kínai Állami Élelmiszer- és Gyógyszer-ellenőrzési Hivatal (SFDA) 2009. decemberi 856. számú rendeletének 2010. áprilisi hatálybalépése óta Kínában kötelező a kozmetikai termékek bejegyeztetése. Az európai vállalatok számára ebből adódó nehézségek napirendre kerültek a SANCO Főigazgatóság és az SFDA között a kozmetikumokról folytatott szabályozói párbeszéd keretében.

⁽²⁾ Az Indiai Távközlési Szabályozási Hatóság (TRAI) 2011. április 12-i ajánlásai a távközlési berendezések gyártására vonatkozó politikával kapcsolatban (http://www.traai.gov.in/WriteReadData/traai/upload/Recommendations/133/Recommondation%20_telecom.pdf).

⁽³⁾ Lásd a Vietnam által 2011. május 6-án kiadott 197. számú értesítést, mely a bor és a szesztermékek, a kozmetikumok és a mobiltelefonok bevitelét 2011. június 1-jei hatállyal két követelmény teljesüléséhez köti.

2011. december 13., kedd

1. véleménye szerint az EU kulcsfontosságú stratégiai partnerországai által alkalmazott, indokolatlan nem tarifajellegű korlátozások és más szabályozási akadályok szabályozási párbeszéd útján történő felszámolásának vagy csökkentésének az Európa 2020 stratégia részét képező új uniós kereskedelempolitika egyik legfontosabb szabályozási prioritását kell képeznie; úgy véli, hogy a kétoldalú és többoldalú kereskedelmi szabályok következtelen végrehajtásából eredő valamennyi akadály indokolatlan; hangsúlyozza ugyanakkor, hogy a szabályozási párbeszédnek tiszteletben kell tartania minden állam azon jogát, hogy javítsa az emberi jogok helyzetét, illetve a környezetvédelmi, szociális és közegészségügyi szabályozást;
2. felhívja a Bizottságot, hogy rendszeresen foglalkozzon a nem tarifajellegű korlátozások igen sokféle formájával, azok technikai összetettségével és politikailag érzékeny voltával, mindezt egy olyan holisztikus stratégia keretében, amelybe beletartozik az EU valamennyi – különösen a stratégiai jelentőségű – kereskedelmi partnerének szabályozóival folytatott fokozott párbeszéd is; úgy véli különösen, hogy a kétoldalú szabadkereskedelmi megállapodások végrehajtását felügyelő bizottságok, a WTO érintett bizottságai és az ENSZ szabványosítási ügynökségei a megfelelő fórumok e szabályozási kérdések megvitatásához;
3. felkéri a Bizottságot, hogy tegyen egyértelműen különbséget a piaci versenyt méltánytalanul torzító és a legitim politikai célokat tükröző, például a közegészségügy és a környezetvédelem tárgykörébe tartozó nem tarifajellegű akadályok között; hangsúlyozza, hogy például a GMO-kkal kapcsolatos vagy az egészségügy és a növényegészségügy tárgykörébe tartozó uniós mezőgazdasági szabályok nem tekinthetők nem tarifajellegű akadályoknak, és ezeket meg kell védeni nemzetközi téren;
4. hangsúlyozza, hogy a kétoldalú szabadkereskedelmi megállapodások által kezdeményezett strukturált szabályozási párbeszédnek során a normák elfogadásakor maradéktalanul be kell tartani a demokratikus eljárást az Unióban és a kereskedelmi partnerországokban egyaránt;
5. hangsúlyozza, hogy a nem tarifajellegű korlátozások ügye a Bizottság különböző főigazgatóságait érintő szolgálatközi feladat, és fontos helyen kell szerepelnie a Bizottság szabályozási programmal kapcsolatos feladattervében, különös tekintettel a műszaki szabályok nemzetközi szabványok alapján történő harmonizálására;
6. kéri a Bizottságot, hogy rendszeresen használja a hasonlóan gondolkodó partnerei és közte meglévő együttműködési csatornákat a harmadik országokban fennálló nem tarifajellegű és más szabályozási akadályok kezelésére, az ilyen akadályok felszámolására irányuló közös stratégiák kidolgozása céljából;
7. úgy véli, hogy az iparosodott és a feltörekvő országok tekintetében ragaszkodni kell a piaci hozzáférés kölcsönösségéhez, és ennek – hasonlóan a nem tarifajellegű akadályok felszámolásához vagy csökkentéséhez – szervesen be kell épülnie az uniós kereskedelmi stratégiába;
8. felhívja a Bizottságot, hogy e kiterjedt és megoldatlan kérdéseket valamennyi több- és kétoldalú kereskedelmi – és különösen szabadkereskedelmi – megállapodásba foglalja bele, és gondoskodjon arról, hogy a nem tarifajellegű korlátozásokra valamennyi megfelelő szabályozási fórumon legalább annyi figyelem irányuljon – különös tekintettel az iparosodott és a feltörekvő gazdaságokkal folytatott kereskedelmi tárgyalásokra –, mint amennyi jelenleg a vámtarifák megszüntetésére irányul; hangsúlyozza, hogy a fejlődő országokkal, különösen a legkevésbé fejlett országokkal és a fejlődő kis szigetállamokkal való együttműködés során elsőbbséget kell biztosítani a kereskedelem támogatásának, valamint a műszaki és pénzügyi segítségnyújtásnak, hogy ezek az országok fejleszthessék szabályozási környezetüket, miközben figyelembe kell venni a belső piacuk fejlesztésével kapcsolatos egyedi igényeiket, és védeni kell kialakulóban lévő iparukat és mezőgazdasági struktúráikat, amelyek sok esetben sérülékenyek;
9. véleménye szerint a jövőben azon kereskedelmi megállapodások értékelésekor, amelyeknek célja az európai exportőrök és beruházók – különösen kvv-k – harmadik piacokon történő megjelenésének biztosítása, az Európai Parlamentnek fokozott figyelemmel kell lennie arra, hogy e megállapodásokban miképpen kezelik a nem tarifajellegű korlátozások, különösen az indokolatlan nem tarifajellegű korlátozások problémáját, ugyanakkor tiszteletben kell tartania azt, hogy a fejlődő országok esetében egyedi megkülönböztetett elbánást kell alkalmazni a WTO-elveknek megfelelően;

2011. december 13., kedd

10. bátorítja a Bizottságot, hogy továbbra is törekedjen a fontos harmadik országok, különösen a szabadkereskedelmi megállapodásokban részt vevő partnerek piacain az uniós exportőrök és befektetők által tapasztalt jelentős akadályok naprakész jegyzékének vezetésére, amely a harmadik országokban fennálló helyzet értékelését szolgáló eszköz;

11. emlékezteti a Bizottságot, hogy a szellemi tulajdonjogokra vonatkozó, a fejlődő országok esetében alkalmazandó európai politikának meg kell maradnia a TRIPS-egyezmény kötelezettségvállalásainak keretében, és teljes mértékben tiszteletben kell tartania a TRIPS-egyezményről és a közegészségügyről szóló 2001-es dohai nyilatkozatot, különösen a generikus gyógyszerek és a közegészségügy területén annak érdekében, hogy a fejlődő országok számára megmaradjon a közérdekű problémák kezeléséhez szükséges politikai mozgástér;

12. véleménye szerint bár jelenleg nem állapítható meg közvetlen kapcsolat egyfelől az európai vállalatok harmadik piacokra történő belépési kísérleteit hátráltató egyes nem tarifajellegű korlátozások, illetve más szabályozási akadályok, másfelől munkahelyek uniós tagállamokban tapasztalható megszűnése között, a Bizottságnak érdemes lenne megvizsgálnia – más illetékes nemzetközi szervezetekkel karöltve –, hogy van-e összefüggés az egyes uniós és harmadik országbeli nem tarifajellegű korlátozások és a munkahelyek EU-ban tapasztalt tényleges megszűnése, illetve létrejötte között;

13. rámutat, hogy a Bizottságnak meg kellene vizsgálnia annak lehetőségét, hogy miként fejleszthető ki és vezethető be a nem tarifajellegű korlátozások korai észlelését lehetővé tevő mechanizmus, továbbá meg kellene erősítenie az ezek minőségi értékelésére szolgáló, meglévő vizsgálati eszközeit, valamint egyértelműen meg kellene határozni az indokolatlan nem tarifajellegű korlátozások fogalmát; azt javasolja, hogy e mechanizmust a Bizottság harmadik országokban működő küldöttségein keresztül, a tagállamok által már felállított testületekkel együttműködve működtessék;

14. szorgalmazza, hogy a Bizottság nemzetközi szabványok alapján többek között a többoldalú fórumokon javítsa a nemzetközi szabályozási együttműködést és a szabályozási követelmények konvergenciáját, valamint lehetőség szerint folytasson a szabályozással kapcsolatos párbeszédet a létező vagy lehetséges jövőbeni kereskedelmi korlátozások kezeléséről annak érdekében, hogy a vitákat és a velük kapcsolatos kereskedelmi költségeket korlátok közé lehessen szorítani;

15. sürgeti a Bizottságot, hogy a közbeszerzésekre vonatkozó megállapodás (GPA) részes felei körében mozdítsa elő a GPA-ban kidolgozott nemzetközi szabványok szerinti szabályok érvényesülését, továbbá használja fel és támogassa ki a szabályozásról szóló jelenlegi párbeszédet az EU iparosodott partnerországokkal fenntartott kapcsolataiban a szabályozási kerettel kapcsolatos együttműködés erősítése, valamint a meglévő közvetlen és közvetett diszkriminatív gyakorlatok átalakítása és adott esetben megszüntetése érdekében;

16. úgy véli, hogy a GPA WTO-n belüli reformja, amely megfelelően figyelembe veszi a beszerzési politikák többfunkciós jellegét, az egyik legfontosabb teendő ahhoz, hogy a kereskedelem és a befektetések érdekében csökkenjenek a nem tarifajellegű korlátozások; felszólítja a legfontosabb feltörekvő gazdaságokat, hogy vegyenek részt a folyamatban és késlekedés nélkül írják alá és ratifikálják a jövőbeni megállapodást;

17. felkéri a Bizottságot, hogy a Kínával folytatott tárgyalások során képviseljen határozott és célratorő álláspontot az ország közbeszerzési megállapodásban való részvételével kapcsolatban abból a célból, hogy a kínai közbeszerzési piacok a viszonyosság alapján megnyíljanak az európai vállalatok előtt, és számukra egyenlő bánásmódot és kiszámítható feltételeket biztosítsanak;

18. javasolja, hogy vizsgálják meg, milyen szabályozási eszközök lennének alkalmasak annak biztosítására, hogy az uniós támogatásból finanszírozott projektek közbeszerzési szerződéseit ne ítélessék olyan harmadik országok állami vállalkozásainak, amelyek nem írták alá sem a GPA-t, sem egyéb kétoldalú megállapodást a piacok kölcsönös megnyitására, vagy alternatív megoldásként az Unió követelhesse a támogatás visszafizetését;

2011. december 13., kedd

19. hangsúlyozza, hogy a közvetlen külföldi beruházások fontos szerepet játszanak az európai gazdaságban, és hogy stabil és vonzó környezetet kell teremteni a külföldön beruházó európaiak számára, valamint elő kell mozdítani a nyitott beruházási környezetet Európa-szerte; javasolja azonban, hogy mindkét fél érdekében kívánatos lenne európai szinten megfontolni e beruházások belső piacra gyakorolt hatásainak értékelését, megelőzendő, hogy egyes stratégiai ágazatokban hátrányosan befolyásolják az európai innovációt és szakismeretet.

20. bátorítja az uniós vállalkozásokat és exportőröket, hogy használják a meglévő csatornákat, többek között a kereskedelmi akadályokról szóló rendeleten alapuló panasztételt vagy a piacrajutási adatbázis panasznyilvántartását a kereskedelmi akadályok bármilyen típusa miatt keletkezett anyagi károk Bizottságnak történő bejelentéséhez, amelynek az akadályokat értékelnie kell, valamint az indokolatlan nem tarifajellegű korlátozások kezelése érdekében minden szükséges intézkedést meg kell hoznia;

21. úgy véli, hogy a nyersanyagok tekintetében a Bizottságnak fenntartható, átfogó és a szakpolitikákon átívelő stratégiát kell folytatnia, elismerve azt, hogy a legkevésbé fejlett országokban és a fejlődő kis sziget-államokban, valamint a BRIC-országok kivételével más fejlődő országokban a fejlesztési célok, a környezetvédelem vagy a természeti erőforrások fenntartható kiaknázásának támogatása szempontjából az exportkorlátozások és az exportadók szerepe fontosnak tekinthető; megjegyzi, hogy az exportadókat alkalmazó WTO-tagok többsége fejlődő és legkevésbé fejlett ország; felszólítja az Uniót, hogy a WTO-ban, a kétoldalú kereskedelmi megállapodásokban és a gazdasági partnerségi megállapodásokban a legkevésbé fejlett országok és a fejlődő kis szigetállamok, valamint a BRIC-országok kivételével a fejlődő országok esetében tartózkodjon az exportadók alkalmazásának betiltásától, mivel az korlátozná a fejlődő országok politikai mozgásterét ahhoz, hogy ezt az eszközt hozzáadott érték teremtésére, diverzifikációra, a fiatal iparágak védelmére, valamint az élelmezésbiztonság biztosítására, illetve bevételi és környezetvédelmi megfontolások céljaira használják mindaddig, amíg el nem érik a magasabb fejlettségi szintet;

22. megállapítja, hogy azokban az országokban, amelyek megnyitják piacukat, eltörlik a vámtarifákat és a nem tarifajellegű korlátozásokat, a kereskedelem liberalizációjának előnyeit akkor lehet maradéktalanul kihasználni, ha a kereskedelmi partnerek kölcsönösen megállapodnak abban, hogy bizonyos érzékeny szektorok tekintetében egy átmeneti időszakban fokozatosan biztosítják a piaci hozzáférést és az e szektorokba történő beruházás lehetőségét, illetve kivételes esetekben e szektorokat teljes mértékben kizárják;

23. az EU és az USA által az információs és kommunikációs technológiai szolgáltatásokra vonatkozóan kidolgozott (az USA-val a transzatlanti gazdasági együttműködés keretében aláírt) kereskedelmi elveknek megfelelően sürgeti a Bizottságot, hogy teljes egészében orvosolja az IKT-hálózatok és -szolgáltatások ellen irányuló megkülönböztető és aránytalan szabályozások, kötelezettségek és más jogi módszerek alkalmazását, amelyek korlátozzák az információ szabad áramlását és a szolgáltatások piaci hozzáférést, valamint mélyítik a digitális szakadékot;

24. úgy véli, megfelelő módon prioritásként kell kezelni a kereskedelmi és befektetési akadályokat, amelyek befolyásolják az európai szolgáltatói ágazatot, többek között az IKT- és a távközlési, a szakmai és a vállalati szolgáltatásokat, a pénzügyi szolgáltatásokat, az építőipart, a kiskereskedelmet és a forgalmazást. e nem tarifajellegű intézkedések, többek között a hazai szabályozások, a tulajdonkorlátozások és a különböző válságintézkedések (köztük a közbeszerzéseknél alkalmazott megkülönböztető rendelkezések) rendkívül súlyosak, tekintettel a szolgáltatások kereskedelmének nagyobb hozzáadott értékére és az EU mint a szolgáltatások legnagyobb exportőre pozíciójára;

25. úgy gondolja, hogy az EU és India által korábban tett hasonló javaslatoknak megfelelően a WTO-n belül a SOLVIT rendszer példájából kiindulva ki kell alakítani egy közvetítő mechanizmust a nem tarifajellegű korlátozások konstruktív, hatékony, gyors és konfliktusmentes módon történő felszámolásának megkönnyítése érdekében;

26. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak és a Bizottságnak.